

TRIBUNA OBERTA JOAN CASTAÑO AUGÉ, alcalde de Sant Celoni

L'aigua a Sant Celoni: planificació i millora

La qüestió de l'aigua sempre m'ha desvetllat un gran interès, per la importància cabdal que representa disposar d'un subministrament de qualitat. La gent més jove o la incorporada com a veïns/es durant els darrers 20 anys potser no ho sabeu, però fins als inicis dels anys 90, quan vaig accedir a l'alcaldia, Sant Celoni patia greus problemes per disposar d'aigua en les condicions adequades, -tot i que, pel fet de ser als peus del Montseny, no ho pugui semblar-. La sobreexplotació dels aquífers, la manca d'inversions en instal·lacions, l'embrutament de la Tordera per falta de depuració i de control de les empreses, provocaven una situació d'extrema precarietat, que es traduïa en una molt baixa qualitat de l'aigua de boca i una limitació galopant de recursos que obligaven fins i tot a

restriccions i, en determinats moments, a la distribució-mitjançant camions cisterna amb aigua procedent d'altres indrets.

Fins el 1990, Sant Celoni disposava d'una capacitat de d'emmagatzematge de 2.400 m³ -dipòsit de la Salle + 1r dipòsit del Turó del Puig-. Avui, en només 15 anys, aquesta capacitat ha augmentat fins a 8.800, és a dir, un 366% més. Si en el mateix període el nombre d'habitants ha pujat un 27% (de 12.500 a 16.000), podreu comprendre que la tasca municipal per garantir el subministrament ha estat no només titànica, sinó, i sobretot, ben planificada. Això, sense comptar que des de mitjans dels 90, gaudim d'un connexió alternativa al ramal de la conca del Ter que, provinent del sistema Sau-Susqueda-el Pasteral, i passant per la zona de can Sans, abasteix

part de la ciutat de Barcelona i altres municipis metropolitans. Estem doncs ben preparats per atendre amb correcció i volum les necessitats d'aigua potable del nostre territori. Fins el punt que es pot fins i tot donar subministrament a municipis veïns que tenen problemes amb l'aigua (Riells-Viabrea; Santa Maria de Palautordera, Campins...). Actualment a més, l'Ajuntament promou un nou dipòsit que substituirà el vell dipòsit de la Salle (construït el 1931!) i que, complementat amb una estació de tractament i potabilització, permetrà millorar encara més la qualitat del servei.

Com veieu doncs, Sant Celoni lidera el Baix Montseny en matèria de subministrament d'aigua potable, planificant i actuant de manera continuada per garantir-ne la quantitat i la

qualitat necessàries.

A més de l'emmagatzematge, un altre aspecte significatiu pel que fa als serveis de subministrament d'aigua, és el rendiment entre cabals subministrats i facturats. En el cas de Sant Celoni, aquest rendiment es troba en el 78,5% (ha millorat 3,5 punts durant els darrers 4 anys) - i se situa 4 punts per sobre de la mitjana dels municipis catalans! El percentatge restant es reparteix en tres conceptes: subcomptatges (14%); usos no controlats per comptador (3%) i fuites per manca d'estanqueïtat (4,5%). Aquestes dades mostren que, efectivament, la pèrdua real d'aigua no usada és mínima (4,5%) i, com que a més, el procés d'inversió municipal per evitar-ho no para en cap moment, estem a les portes d'assolir el màxim rendiment, atès que s'estima que les fuites no poden reduir-se

per sota del 3-4% (reviseu informe de l'Agència Catalana de l'Aigua a la secció de documents a www.santceloni.cat/seccions.php)

Justament pel valor incalculable que té l'aigua per a les persones, hi ha vegades que s'utilitza com a eina per -tot enteranyinant la realitat- fer demagògia política. Per evitar-ho, res millor que exposar les dades i palesar els fets.

Cal però, que aquesta òptima situació no ens faci oblidar la nostra responsabilitat individual, des de cada casa, des de cada empresa, des de cada equipament públic... L'ús responsable de l'aigua ens correspon a tots i a totes i, per això, cal ser sensibles i estar disposats a parar atenció a allò que fem quotidianament per estalviar-la. Aquesta és, de debò, la millor mesura per garantir-nos el futur.

TRIBUNA OBERTA JOSEP MARIA PASQUAL, primer tinent d'alcalde de Sant Celoni

Jornada sobre la gent gran a Sant Celoni: fent camí activament

No fa gaire setmanes, amb la celebració d'aquesta jornada, hem volgut conèixer les percepcions i propostes de la gent gran en relació al seu dia a dia, a la qualitat de vida que reben de Sant Celoni i La Batllòria, i a la seva disponibilitat a participar en la vida quotidiana. En el casal, o en les activitats del teixit associatiu celoní.

Com no podia ser d'altra manera, la gent gran m'ha sorprès. No tan sols ha fet els deures encomanats, incorporant les seves sensibilitats a la construcció del nostre municipi, sinó que - fruit d'un bagatge ple d'experiències - ha posat sobre la taula unes reflexions sobre el que suposa per a cadascú, el anar-se fent gran.

Si per gent gran entenem a majors de 60 anys, el col·lectiu que se'n presenta és d'a-

llò més variat. Alguns estudis - hi ha estudis per a totfan la següent diferenciació dins d'una tipologia molt extensa de gent gran activa, implicada familiarment, i que gaudeix del que els hi ofereix el municipi segons la seva disponibilitat i ganes. Dins d'aquest ventall ens trobem ...

- els que no participen de manera estable, ni amb entitats socials, ni amb les de la gent gran.

- d'altres que participen activament en entitats, o en activitats esportives, culturals, polítiques...

- i finalment, les que per voluntat pròpia o per necessitat, participen específicament en entitats de gent gran, i/o lluiten pels drets d'altra gent gran amb situacions carencials i amb voluntat d'evitar discriminacions i situacions

d'exclusió.

Com veureu, dins d'aquesta tipologia parlem no tant de gent gran, com de ciutadania com a concepte. Amb un afegit, parlem de ciutadans i ciutadanes que participen creant relacions intergeneracionals que aporten a més a més, valors, coneixement i experiència.

Però anar-se fent gran, - i els que passem dels cinquanta ja ens hi anem apropant - pot suposar també alguna cosa més d'un, una baixada en la nostra autoestima.

Reflexions com no sentir-se prou útil, tancar-se en un mateix, viure a partir d'ara d'una pensió prou magra, poden suposar dificultats que deterioren la nostra qualitat de vida.

Una persona gran, la doctora Maximilienne Levet diu: "A mesura que envellim tenim

més temps, perquè ja no treballarem. Disposem de més disponibilitat per a prendre consciència dels canvis de l'entorn. Però la disponibilitat també és interior, és la capacitat d'obrir-se, d'escoltar i de voler entendre als altres"

Com va dir un dels participants a la jornada, en cap moment hem de baixar la nostra autoestima. Quan ens fem grans seguim evolucionant, tenim el nostre propi ritme, canvien les nostres necessitats i per tant hem de detectar les nostres carencies. ¿Hem perdut la il·lusió, l'entusiasme, i la creativitat?. De ben segur que no!

Des de l'Ajuntament hem de donar un millor servei a la gent gran, en prenem nota!. Però també voldria animar-vos a participar en moltes de les activitats que fem al municipi. Des de l'àrea de

Sostenibilitat i Ciutadania us animo a incorporar-vos als projectes d'Actua. Fem poble. Tenim en funcionament 4 projectes molt engrescadors: Parcs infantils, Passera de Can Draper, Guia d'acollida per als nousvinguts - com deia algú, també venen a viure entre nosaltres gent gran -, i El banc del temps. ¿Us imagineu un món on no fessin falta els diners per a tot?. A Sant Celoni i a La Batllòria l'estem creant.

Per aquest 2007 encara hem de engegar nous projectes. ¿Per què no podem incorporar les Tertúlies de tarda, un berenar per exemple?, una excusa ideal per trencar la rutina d'estar sola, tancada entre quatre parets, per redescobrir el gust de fer amistosats.

Segur que podeu aportar engrescadors propostes.